

GLASUL NISTRULUI

Redactor:
GEORGE ION POPESCU

Gazeta Moldovenilor dintre Nistru și Bug

— Tiraspol —
Redacția: Odessa str. Pușchin 10

dreaptă PREȚUIRE

pe care îl cunoaște mai deaproape, pe conducătorul Statului Român, cu toate că și la pământ această neobosită a destinului noastre naționale, pe un om care, dacă nu-l plăc, și nu primește cuvintele meșteșugului reclamei ce i se întind, este cel care nici nu aduce laude, nici elar celor mai apropiați și mai apropiați colaboratori ai săi, decât că el se află în fața unei drepte realizări de muncă și înfăptuiri.

Este bine cumpănit al modestiei, este dublat perfect de spiritul mai aspre obiectivității în prețuirea adevărului, împlinind conturul al unui mare conducător de popor.

Este mai puțin adevărat, că, când Mareșalul Antonescu desigur cu ochul și inima să adevărul și al realizărilor duse la bun sfârșit de unul din colaboratorii săi, nu se poate să nu fie o parte de a le evidenția și să le privești cu o sobră dar scumpă

de curând, cu prilejul vizitei la București de către un grup de elevi ale Liceului Ortodox din Iași. Conducătorul a avut cele mai bune cuvinte pentru Guvernatorul Transnistriei, pe care nu s'a silit să-l laudă, banul și harnicul îndrumărilor este domnul Alexianu" care a

și dă puțină să, facem acolo nu o operă de redresare morală și o operă de înfrățire între toți și o operă administrativă pentru toți.

De la noi — a continuat Conducătorul — am rălicat satele, fermele, casele ferate, porturile, școlile, fabricile și mai presus de toate, am readus armonia între copii și părinți, între conducători și conduși.

Și țărâni harnici care culeg în libertate rodul muncii lor din celace fieceare și în brazdă și între cărturarii cari cele mai multe ori, nu le este dat să vadă rodul pe care îl dă sămânța.

Înțeleg că aceste cuvinte nu au neapărat o prea iscusită interpretare, pentru a ne da seama că ele constituie o recunoaștere și un omagiu adus operelor de constructivism și civilizare realizate cu atâta răvnă de administrația românească în Transnistria, în care se vede că se sacrifică la altarul datoriei domoul Profesor de Alexianu, Guvernatorul acestei provincii.

Ceeste strălucit veniți aici au remarcat și eu, elogiul, ceea ce românii veniți din Nistru au putut să constituie mai ales ceea ce locuitorii de Transnistrie, au simțit în fața lor, în fața conștiinței lor prin realizarea condusă de muncă și de înțelegere. Conducătorul a exprimat în aceste cuvinte și șoptele plămășite pe strădă și cafenea.

Mareșalul și-a spus cuvântul în fața poporului recunștinț al adevărului. Și cuvântul care poartă cea mai puternică precie de auctoritate, este prețuirea cea mai scumpă.

GEORGE ION POPESCU

Bătrâni moldoveni din Transnistria

Psaltirea dela Moghilău

||||| de Prof. I. NISTOR

Membru al
Academiei Române

La biserica "din" Crasna, o comună fruntașă din jud. Storojineț, se păstrează între alte cărți rituale și o psaltire în limba moldovenească, tipărită la Moghilău în anul 1796. În curs de aproape un veac și jumătate credincioșii români din Crasna au sorbit mângâierea lor sufletească la auzul slovei sfinte care se desprindea din citirea acestei Psaltiri, fără să se fi gândit la osârдіa creștinească a celor care s'au ostent să tălmăcească pe moldovenește această sfântă carte sau la localitatea în care ea a văzut lumina tiparului dincolo de Nistru. Dumnezeu părinților noștri, care a înarmat brațul ostașului român, ajutat de cel german a vrut ca stăpânirea românească să se estindă din nou asupra țărilor dintre Nistru și Bug și să cuprindă sub aripile sale ocrotitoare și pe frații noștri moldoveni care trăiesc acolo. Colțul dela Miază-Noapte al acestei frumoase și prea bogate țări, despărțit de Podolia prin râurile Liadova și Roș, dintre care cel dintâi se varsă în Nistru, iar cel de-al doilea în Bug la localitatea Moviliste, formează județul Movilău, așezat pe Nistru, ceva mai jos de gura Liadovei. Acolo la târgul Movilăului, care iaste între hotarul Rusiei și al Moldovei — a înființat protopopul Mihail Stri-bitchi o tipografie moldovenească, de sub teascuile cărora au ieșit la anul 1796

Psaltirea proorocului și împărat David" și "Istoria lui Alexandru cel Mare din Macedonia și a lui Dariu din Tessida", adică cartea populară cunoscută sub numele de "Alexandria". Mai știm că pe la începutul veacului al XIX-lea fînța la Movilău pe Nistru și o școală, care era condusă de un "filosof grec" la care umblau pentru învățătură jii de boieri, de mazăli și de negustori din Moldova. La anul 1868, a jucat la Movilău și o trupă de teatru românească, o dovadă că târgoveții de acolo știau moldovenește și se simțeau uniți sufletește cu conaționalii lor din Moldova.

Manifestația conațională moldovenească la Movilău se explică prin faptul că târgul acesta s'a ridicat pe moșia boierilor Alexandru și Gheorghe Cantacuzino din Moldova, astfel că târgul era considerat ca făcând parte din pământul Moldovei. Taxele din vama Movilăului se vărsau în visteria domnească din Iași iar administrația orașului cu șoltuzi și pargari în frunte ca și în târgurile din Moldova, depindeau de isprăvnicia Sorocel, care trimetea la Movilău na-mestniculei. La iarmaroacele din Movilău veneau negustori din mărșuri din Polonia și Rusia. Ele erau vestite și se "strigan" din vreme la Iași. La anul 1740 era șoltuz la Movilău: Moldoveanu Burec.

Movilăul a făcut parte din Moldova până la 1812, când

trecură împreună cu Basarabia întreagă sub stăpânirea rusescă. Curând după ocuparea Basarabiei, Rușii numără o comisiune pentru recensământul populației din Moldova dintre Prut și Nistru. În fruntea comisiunii din ținutul Sorocel se găsesec sulgerul Iordache Gafencu și medelnicerul Ion Străjescu. Și cum Movilăul ținca atunci de ținutul Sorocel, comisiunea trecu și la Movilău și făcu acolo conscripția târgoveților. Comisiunea de recensământ găsi în 1817 la Movilău trei preoți, un diacon, doi diaci, un ponomar, 12 boleri, și oameni de alte trepte, un mazăl, 270 gospodari, 51 pădure și 64 de burlaci; 14 dughene creștine și armenesti. Îndool 313, pădane 21 și 19 burlaci. Din conscripția aceasta care ni s'a păstrat, vedem că la 1817 trăiau la Movilău 419 familii creștine și 32 fam eorești, la un loc deci întreaga populație a târgului se ridica la 772 familii cu oreo 3.800 suflete.

De isprăvnicia Sorocel ținca în acea vreme și târgul Rasco-pulul așezat pe Nistru, mai jos de Movilău, proprietatea mănăstrel Golia din Iași. Acolo comisiunea de recensământ din 1817 găsi 4 preoți, 3 diaconi, 1 ponomar, 2 mazăli, 7 rup-tași, 119 gospodari, 3 burlaci și 88 familii iudeesti, la un loc deci 327 familii cu un 1.635 suflete.

(Continuare în pag. 3-a)

S'a mutat Moscova LA LONDRA

de Cortolan Bărbat

Subversivismul demascat al iudeo-bolșevismului este acela prin care se urmărește surparea ordinii de Stat, adică desființarea așezămintelor care-l compun și înlocuirea lor cu altele, întemelte nu pe realitățile concrete ale vieții omenești, ci pe abstracțiunile unor minți infectate de virusul "destructiv-antigotic" tal-mudist.

Comunismul — iudeo-bolșevic este un sistem social cu care este îndopat muncitorimea industrială, ca așa zis ideal social de organizație socială, pentru înfăptuirea căruia se duce o luptă dinamică și mincinoasă.

Comunismul propune o nouă disciplină juridică însă cu așezăminte publice, care reprezintă în fapt negațiunea a celor existente în societatea noastră de azi.

Deși luase mari proporții, chiar amenințătoare, în vremea din urmă, azi, prin demascările grozave la fața locului, el este în completă lichidare, dând însoț pe aceste ape abătute prea mult din albia lor, sau cu revărsări împotriva legii și naturii.

Comuniștii vor o lume, în care să nu existe viața de familie, nici drepturile de proprietate, ori cel de a te bucura de roadele muncii tale.

În statul comunist omul se pierde în masa confuză și amorfă, pe umerii căreia se ridică statul, acesta ținând să transforme de sus în jos omul, să ucidă în el impulsul și năzuința naturală, pentru a-l prelăce piesă inertiă, cu un rol bine definit în angrenajul de producție și de susținere a parazitismului iudaic.

Nu recunosc omului, libertatea de conștiință nici pe aceea de exprimarea gândurilor, tăgăduiesc pe Dumnezeu și caută să-l alunge din suflete.

Oamenii să trăiască laolaltă, să mănânce dacă se poate la masă comună, să muncască deavalma, fără să aibe vre'un drept asupra rodului muncii lor, alegându-se doar cu un tichet, cu care să-și poată cumpăra cele de trebuință pentru hrană.

Comerțul este și el desființat, toate mărfurile fiind puse în vânzare în magazinele comune.

Natural că este greu de închipuit o asemenea societate, în care omul să nu aibe căminul său, familia sa, toate bucuriile și nădejdiile ei; să nu se bucure de roada muncii lui, să nu aibă nici o autoritate asupra copiilor lui, nici măcar dreptul de al crește, căci el trebuie să luă de mici și crescuți pe seama statului în așezăminte comune.

(Continuare în pag. 2-a)

D. Mareșal Ion Antonescu

Conducătorul Statului a primit la președinție grupul elevelor dela liceul Ortodox din Odesa

Grupul de eleve al liceului Ortodox din Odesa, împreună cu d-na Alexandrina Gr. Cantacuzino, președinta generală a Societății Naționale Ortodoxe a femeilor române, a fost primit de d. Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului și de d-na Maria Mareșal Antonescu.

Cu acest prilej d. Mareșal Antonescu a rostit următoarea cuvântare:

DOAMNĂ PREȘEDINTĂ,

Alături de harnicul și bunul îndrumător care este d. Alexianu și de înalt Prea Sfințitul Puiu, ați început în finiturile de dincolo de Nistru o operă de înălțare morală și de luminare spirituală, care vă cinstește și vă dă dreptul la recunoștința acestor copii și a noastră.

Aducând aceste tinere vârstare în fața sfințelor altare și deschizându-le larg prin învățătură, exemplu și bună tălmăcire bine-făcătoarele precepte ale moralei creștine, în care ne-am născut, trăim și vom muri noi, după cum s-au născut, au trăit și au murit înaintașii lor, creșteți o generație care va avea drept în dreptar în viață iubirea, iar nu ura dintre oameni.

Sădind în sufletele lor fragede iubirea de aproape și de frate, le pregătiți să înțeleagă mai târziu că omul trebuie să fie privit, tratat și condus ca om, ori care ar fi limba și credința lui, vârsta sau ocupațiile lui, avutul sau sărăcia lui, meritele sau păcatele lui.

Calăuziți în viața ca oameni și ca popor de această morală superioară, nu am alunecat pe panta răzburării și administrăm finiturile, de unde vin acești scumpi copii, în baza drepturilor de ocupanți pe cari ni le dă legile internaționale și nu în dușmani, în oameni oivilizați, nu în barbari, în credincioși cari au frică de Dumnezeu, nu în inconștienți cari, căutând să lovească

în ceea ce nu se poate atinge, se lovesc mai curând sau mai târziu singuri.

I-acem acolo, îndrăsnesc să o spun, nu numai o operă de redresare morală dar și o operă de înfrățire între toți și de civilizație și de apărare administrației pentru toți.

În doi ani, am refăcut satele, fermele, orașele, căile ferate, porturile, școlile, bisericile, fabricile și mai presus de toate, am readus armonia între copii și părinți, între conducători și conduși, între țărani harnici cari culeg în libertate rodul muncii lor din ceea ce fiecare aruncă în brazdă și între cărturarii care, de cele mai multe ori, nu le este dat să vadă rodul pe care îl de sămânța împrăștiată de ei cu atâta trândă în întinerie.

Oricare ar fi amenințările de care nu ne temem și ofensele cari nu pe noi ne umlesc, care ni se aruncă zilnic prin păzduh, de dincolo de bănețele noastre, noi mergem înainte și vă sfătuiesc să mergeți înainte.

Stau cu recunoștință în fața Dvs. a prea cucernicului preot și a Doamnelor din Comitet și Profesoare, care cu atâta abnegație și cu suflet de române vă ajuta în opera înălțătoare ce înfrățiți și vă asigur că veți fi răsplătiți, — a încheiat Domnul Mareșal.

După ce au fost prezentate d-lui și d-nei Mareșal membrele corpului profesoral, o elevă a liceului Ortodox din Odesa, înmânând un buchet de flori d-lui Mareșal Antonescu, a rostit următoarele:

„Domnule Mareșal, noi, fiicele Dv. din Transnistria, căreia i-ați redat viața și ne ocrotiți cu atâtă putere, venim și vă asigurăm că vom fi bune române, duioase mame, creștine adevărate, vrednice de jertfa mare a ostașilor români.

Să trăiți Domnule Mareșal!”

Conducătorul Statului a stat de vorbă câteva minute cu elevele liceului din Odesa, după care corul a executat cântece naționale, iar o elevă a recitat poezia „Limba noastră” de Al. Mateevici. D-na Alexandrina Gr. Cantacuzino, președinta generală a Soc. Ortodoxe a Femeilor Române, adresându-se d-lui Mareșal Antonescu, a spus următoarele: „Domnule Mareșal, în numele Soc. Ortodoxe a Femeilor române, să-mi fie îngădui să aduc în fața dvs. un moment în care se verifică o muncă grea de răpădărie covârșitoare timp de șapte luni, pentru că să trecem examenul acesta în fața dvs.

Nici un minut imaginea dvs. nu s-a despărțit de școală și noi toți.

Și putem spune că în numele Patriei, a Regelui și a dvs., Domnule Mareșal, s-a muncit cu harnicie fără pereche.

Am datorat să închinăm un omagiu directorului acestei școli, care ca adevărată soție de oasă, s-a devotat ceas cu ceas, și clipă cu clipă acestei munci.

În fața dvs. omagiez prietenile mele care m-au ajutat în această muncă.

Viitorul este în mâna Domnului.

Oricare ar fi împrejurările, nu se poate contesta că românii și în timp de război clădesc lăcașuri de cultură și credință închinată Lui Dumnezeu.

Domnule Mareșal, munca aceasta o-o închinăm întreagă Dvs.

Și încă odată țin să vă asigur că devotamentul nostru vă este întreg câștigat, că și viața noastră, pentru că această muncă depusă cinstește o țară și o face să se ridice pe culmi, care oricând se poate valorifica ca tezaur neprețuit de vișie și moare.”

POPORUL ROMÂN și misiunea lui istorică anticomunistă

Poziția istorică a poporului român este, ca a niciunui alt popor european, în funcție directă de poziția lui geografică.

Format în bazinul dunărean, poporul român a evoluat în fireasca lui așezare la frontiera orientală a Continentului.

Această frontieră, nu este la Urali—cum s'a afirmat adeseori—ci pe linia care merge, dela Nistru la golful Finic. Într-adevăr, regiunile și populațiile care se găsesc deoparte și dealta a acestei linii de demarcație se deosebesc fundamental, atât din punct de vedere fizic, biologic, geografic, climateric cât și din punct de vedere antropologic.

Așa dar, poporul român se află situat la extremitatea meridională a acestei linii. Aci au zidit străbunii Geți și Daci temeliile neamului. Aci au coborât primii păstori din munți să-și lege sângele, de gila ce avea să se numească n-veci română. Și tot aici, și-a orânduit așezările coroana în jurul Carpaților, cor Ardealul la mijloc, mai bine de două mii de ani.

Afirmarea că poporul român a fost și este sentinela înaintată a civilizației europene în Orient, nu este o afirmație gratuită. Primele hoarde barbare în el au lovit, atunci când au năvălit din Asia. În sec. IV, Hunii ce se revărsau spre Europa, au întâmpinat în poporul român primul piept aprig ce le-a stat stavilă.

Toți la oală, Români. Bătrâni și tineri, femei și copii, băgați și săraci, la fel ca în Biserica Inverii. V'o cer, cu toată dogoarea sufletului meu sbuciumat, cu toată nădejdea gândului meu plin de grije.

V'o cer în numele strămoșilor, al Istoriei și al Voievozilor, în numele Regelui și al gilei noastre de veacuri.

MAREȘAL I. ANTONESCU
Conducătorul Statului Român

însemnând primul misiunii sale istorice.

Statul Moldovean îl va sta pe Târlă, cetățile de pe stau pravila de veac, la

Statul Muntean, uneori alături de cel Moldovean, îi va respinge pe Traci, mai cumplită luptă pe cunoscut-o Istoria poporului, eroic îndârjită împotriva poarelor mari. Expansiunea a fost ținută în loc prin le unui neam ce nu s'a niciodată, datorită.

Mircea cel Bătrân, Mare, Mihai Viteazul, templului național, s'a născut din holarele frământări ale poporului, pentru a se înfruntă pei și lumii întregi drept ai Carpaților. Prin acțiunile spirituale ai Istoriei române, putut ținut țara și marea spre Europa care apăsa nismul—pavăza civilizației.

Primejdiei Sudului și a primejdiei Răsăritului. odată cu emanciparea pretense, Panславismul formulat de amenințator de Petru cel re, va deveni comunismul lor de la Nistru. Congresul Paris din 1856, li deținea Români drept elementul ordin din Sud Estul Europei.

În 1917 Românii îi vor zarma și isgoni peste Nistrul revoluționari. Tot Român vor lua atitudine. În 1918, potrive comunismului răspuns în Ungaria de regimul Bela Kuhn, care amenința cu nea și pacea întregului Continent.

Iar în 1941, când hitleristii stalinieni voiau să cutopească proprietatea și dreptul poporului. Românii au luat în mână calea sabiei să apere Credința Civilizația. În momentul cel fierbent al misiunii sale istorice.

În faza supremelor prefaceri. Poporul Român pare să aibă înăscut instinctul de împotrivire firească, la tot ce vine din Orient. Conștient de pericolul pe care-l prezintă expansiunea Orientului spre centrul Europei.

Războiul actual împotriva bolșevismului, reprezintă pentru poporul Român o luptă pe viață și pe moarte. Luptă nu numai pentru redobândirea pământului străbun rupt pe nedrept din Patrie de cupiditatea răsărită și pentru imperativul istoric de a-și asigura o viață pașnică și constructivă în ritmul nou al Europei.

Poporul român, ca toate popoarele care trăiesc esențial pe pământ și pentru pământ, este un popor sănătos și robust, având șansa nelăudată de a fi în permanență în mijlocul războaielor.

Poporul român, ca toate popoarele care trăiesc esențial pe pământ și pentru pământ, este un popor sănătos și robust, având șansa nelăudată de a fi în permanență în mijlocul războaielor. În fața acestor războaie, el este sîmțit de popor în toată intensitatea lui ca unul din cele mai decise războaie câte l-au scris Istoria.

MARIO VALAPERTA

S'A MUTAT MOSCOVA LA LONDRA

(U R M A R E)

întâlnesc perfect sub conducerea unei singure voințe: voința de dominație mondială a iudaismului.

Radio—Londra elogiăza asasinatelor iudeocomuniste din țările europene... Și așa s'a mutat Moscova la Londra.

Sub mirajul unor ideologii himerice s'a urmărit organizarea lumii pe baze comuniste, socotite singurele în stare să realizeze fericirea universală, paradisul pe pământ. Ce paradis?... ne-am convins!

Ori am demonstrat, că așa ceva este și va rămâne o năzuință deșartă a „internaționalismului” iudaic, fiindcă nimic nu se poate dura pe lume temeinic, dacă se nesocotesc însăși orânduirile naturii (familie, libertate, merit, iubire, credință, aspirație, etc).

Pe de altă parte, la justificarea luptei de clasă se învoacă cu totul greșit acea concepțiune a materialismului istoric, după care prefacerile sociale au la

origină ca factor determinant și exclusiv conflictul dintre năzuințele omenestii spre o viață mai bună și deci condițiile economice și juridice ale lumii.

Ori se știe că mai toate marile prefaceri, pe care le cunoaștem din istorie, le-a provocat respirația idealistă, spirituală, a omului, iar nu răvna lui spre îndestularea celor truștești.

Vraja mistică l-a urmărit și-l va urmări totdeauna pe om, cu o emanație a substanței lui spirituale, a visului de desrobire din lanțul contingențelor materiale.

Un Adolf Hitler a putut schimba fața Patriei sale și o va schimba și pe cea a Europei cu idealismul său spiritual, cucerind pentru Patria sa pe cale de evoluție atâtea etape de progres general, cum nu a putut să facă în Rusia Sovietică dezolanta doctrină a materialistului istoric,—nici toată violența mijloacelor de luptă pe care ea la propovăduiește.

Un principiu de înaltă justiție socială a național-socialismului:

„Nici pâine fără muncă, nici muncă fără pâine”.

În ideologia național-socialistă:

„Familia este o realitate, o trebuință a sufletului manifestată în toate sentimentele generoase care-o însoțesc; iubirea dintre soți, dragostea pentru copii dusă până la sacrificiu, dragostea căminului, cultul molților, etc.

Patria este evidentială ca o asociație a celor de o, obârșie, de o limbă și credință; ea trebuie să dăinuiească pururi ca un imperativ de viață națională.

Iar Dumnezeu este arătat, ca fiind cea mai înaltă și mai pură entitate, ideal spre care năzuiește cu credință adâncă sufletele însetate de adevăr și de mântuire din robia contingențelor oarbe ale materiei”.

Pentru acestea: Familia, Patrie și Dumnezeu.—România se află astăzi alături de Germania marelui Fuehrer Adolf Hitler.

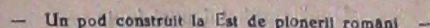
Când armatele viteze româno-germane, de sub comanda Mareșalului—erou Ion Antonescu, înaintează pentru biruința Crucii,—radio Londra instigă la asasinat... Și-acel ne amintim de o frază din Luigi Pirandello:

„Vai de acela ce nu-și poate purta masca”.

...mire ele, unele au fost
...mate, altele transformate in
...de spectacole, cămine de
...sau ateliere; numa
...au rămas intacte.

destinul neamului nostru sporește și se întărește, când alături de cărțile liturgice tipărite la București, Brașov, Râmnic, Neamț, Rădăuți, Iași și Al-

lata glasul tainic ce se de
prinde din Psaltirea dela Mo
lau.

„Inaugurăm astăzi primul magazin general de desfacere din Odesa, al Direcției Comerțului

sigură în opera de administra-
românească ce se desfășoară

reste și se întărește, când alina-
rea de cărțile liturgice tipărite
la București, Brașov, Râmnic,
Neamț, Rădăuți, Iași și Al-

lata glasul tainic ce se de
prinde din Psaltirea dela Mo
lau.

— După rezultatul unei lupte —

D. Director al Casei Asigurărilor Sociale din București la Odesa

La 7 Iunie a sosit la Odesa venind de la București, D-l Ion Anhelg, directorul asigurărilor sociale din București — însoțit de domnii: Dr. Enescu, dr. Zigu, dr. Brătescu, dr. Cordescu, dr. Metaxa și alții.

Scopul acestei vizite este de a cunoaște condițiile de muncă din Transnistria și de a culege documente referitoare la munca și viața clasei muncitorești din Transnistria, în prezent și în trecut.

La Direcția sanitară a guvernământului a avut loc o consfă-

tuire la care au asistat oaspeții veniți din regat cât și conducătorii Transnistriei dr. Niculescu, dr. Tătăranu, dr. Chirilă și directorul muncii d-l Orobici. La consfătuire s'au discutat posibilitățile de introducerea asigurărilor sociale pentru muncitorii de pe teritoriul Transnistriei.

Oaspeții sosiți, unind plăcutul cu utilul au vizitat muzeul arheologic al guvernământului, clinica universității din Odesa și direcția medico sanitară.

După aceia oaspeții au plecat la București.

INCHIDEREA ANULUI ȘCOLAR LA ȘCOALA DE MESERII DIN ODESA

Duminică 6 Iunie, la școala de meserii Nr. 1, s'a oficiat serviciul divin de închiderea anului școlar. Serviciul a fost oficiat de către păr. Boris Dumanclic, rectorul Seminarului Teologic, împreună cu păr. Ioan Pîlnencov, profesorul de religie al școlii, cu concursul corului Seminarului Teologic.

La slujbă au asistat: d-l Victor Nuțu, inspectorul general al Direcției Culturii din Guvernământ, profesorii școlii primare românești de pe lângă Seminarul Teologic în frunte cu directoarea școlii d-na Melniciuc, mai mulți oaspeți invitați, printre cari și părinții elevilor.

După slujbă, păr. Boris Dumanclic s'a adresat celor prezenți și elevilor cu o mișcătoare cuvânt în care a spus între altele că elevii și tineretul care au primit posibilitatea să se întoarcă la credința în Dumnezeu, nu trebuie niciodată să-L uite.

A urât elevilor și profesorilor să treacă cu bine vacanța, după ce i-a stropit pe cei prezenți cu apă sfințită.

Apoi a luat cuvântul d-l Neciporenco, directorul școlii de meserii, care a mulțumit în numele elevilor și personalului didactic, d-lui prof. G. Alexianu, guvernatorul Transnistriei, în persoana d-lui Victor Nuțu inspectorul general al Guvernământului pentru grija și atenția

de care sunt înconjurăți elevii școlii de meserii.

După aceasta, a avut loc o sezațoare. Corul compus din elevi a executat Imnul Regal și cântece românești: „Pe-al nostru steag”, „Pui de lei”, „Tricolor” și altele.

Ca încheiere d-l director a mulțumit celor prezenți că au onorat școala cu vizita în această zi solemnă de absolvire a anului școlar.

DIVERSE ≡ ȘTIRI ≡

Pentru stropitul viilor din Transnistria, este nevoie de circa 40 tone de piatră vânăta.

Cum fabrica din Odesa, nu poate fabrica decât jumătate din această cantitate, guvernământul, prin direcția grădinilor, a comandat în țară, o cantitate suficientă ce va sosi în curând.

Un grup de elevi ai liceului Oltuz din Târgul Ocna, în frunte cu profesorii lor, vin în Odesa în excursie, între 11 și 13 ale lunii curente.

În anul acesta se prevede o recoltă excelentă de fructe. Suprafața grădinilor în Transnistria cuprinde nu mai puțin de 50.000 ha. circa 90 milioane de pomi fructiferi.

Recolta așteptată, după părerea specialiștilor, se poate ridica aproximativ la următoarele cifre: vișine—96 kg., la un pom, prune—128, caise—240, pere—320 și mere—490.

Culesul general de fructe din Transnistria poate da 13.860 de mli de tone.

Elevii liceului Nr. 1, au esitieri pentru primă oară, la munca de folos obștească, ce s'a prindă obișnuința de-a lucra. Sub conducerea pedagogilor ei au săpat pomii din parc, de lângă Privoz.

Cu ocazia absolvirii anului școlar la școala primară Nr. 47, pe str. Mitropoliei, păr. Rudeanu, reprezentantul Misiunii Ortodoxe, a oficiat serviciul divin. După slujbă a avut loc o sezațoare pentru elevi. Elevilor li s'a împărțit premii, broșuri și cărți, dăruite de I. P. S. S. Visarion. Mitropolitul Transnistriei.

Pe lângă fabrica de conserve Nr. 2 s'a înființat un laborator sub direcțiunea D-lui inginer A. Neciporuc pentru fabricarea cauciucului sintetic necesar vaselor de conserve.

În același laborator se fabrică, din resturile grăsimilor obținute din preparatul conservelor, săpun de rufe, de cea mai bună calitate.

— Clipe de răgaz —

DELA DIRECȚIA CULTURII

Direcția Culturii invită pe toți scriitorii—indiferent de genul creațiilor lor literare și pe toți ziariștii care se ocupă de chestiunile politice și culturale, să prezinte la Direcția listele bibliografice ale operelor lor, fie publicate, fie în manuscris prelucrate sau pregătite pentru publicare.

Aceste date sunt necesare Direcției Culturii, să le cunoască direct ca în caz de nevoie, să poată alege din cuprinsul lor, elemente pentru începutul campaniei culturale de toamnă.

Datele cerute se pot înainta oricând în plicuri închise până la 15 Iunie a. c. personal sau prin poștă.

Informațiile trebuiesc date cât mai concise, exacte și clare.

Autorii trebuie să folosească limba română sau franceză.

În cazuri când persoanele cari nu cunosc aceste limbi și n'au

posibilitate să facă traducerea folosi limba rusă.

Adresa exactă pentru trimiterea anunțurilor: Direcția Culturii din Guvernământ, Serviciul Axente Sever Popovici, Pușchin Nr. 10, Odesa.

ACTIVITATEA FABRICII DE TRICOTAJ

Producția fabricii de tricaj lucrează sub conducerea specialiștilor, a ajuns la mari rezultate. Afară de tricaj, se ocupă de curățirea și spălătoria care se aprovizionează în postavului. Secțiunea vopsele este așă de bine organizată este folosită și de alte întreprinderi ale orașului.

Zilele acestea fabrica a vopsele din regat pentru de 3.000.000 lei, datorită fabricii lucrează fără întrerupere.

Proba lucrărilor canalului și zăgazului din Hajibei

Zilele acestea s'a făcut examinarea tehnică, înainte de darea în exploatare generală, a canalului și zăgazului din Hajibei.

A fost deschis canalul principal, pe parcursul a 4230 m construit cu grija administrației românești, de ingineri și lucrătorii ruși.

Pe canal sunt construite punți, afară de acelea a traversării și căilor ferate. Unele ele este de beton-armat.

În acest răstimp serviciul muncă din Odesa, a întreprins la construirea digului 1941—1942, cam 8.550 oameni, care au dat 484.300 zile de lucru, iar în anul 1941 a întreprins 1190 de oameni.

Comisia care a asistat la lansarea de probă a apreciat rămas satisfăcută de salubritatea lucrărilor îndeplinite.

Ajutorul dal crescătorilor de animale

La Odesa a luat ființă o societate germană de încurajare crescătorilor de animale. Societatea este susținută de comandamentul german și are de scop să crească numărul vitelor și să îmbunătățească rasa lor. Cu ajutorul acestei societăți, fiecare locuitor al unei din coloni, poate procura câte o vacă bună într-un an.

Deocamdată această societate ajută intens pe coloniștii germani în viitor activitatea li se întinde și asupra celorlalți coloniști, fără excepție.

Chiar și acum societatea este dispusă să cedeze din turmele sale, un număr de animale, pentru membrii organizației de dezvoltare animalelor, cu plăți în rate.

MERSUL RĂZBOIULUI

Ultimele telegrame au adus știrea că în China se dau lupte violente, cele mai puternice, în clipa de față de pe toate fronturile existente.

Sunt aproape șase ani de când între Japonia și China a început războiul, fără să existe o declarație formală. În prima fază a războiului japonezii au acționat foarte rapid și au ocupat puncte strategice pe coasta Pacificului. Apoi au înaintat pe continent, astfel că astăzi domină aproape tot nord-vestul Chinei. În cursul celor șase ani și-au fixat puternice capete de pod pe coastele de sud ale Chinei cum ar fi Tucheon, Amoy, Swatow, Canton, pentru ca la izbucnirea războiului dintre Japonia și statele anglo-saxone să ocupe Birmania și o parte din Yunnan.

În felul acesta japonezii și-au asigurat poziții strategice din cele mai bune pentru a ataca imensul spațiu chinez. Rezisten-

ța Chinei lui Chank-Kai-Shek este însă dărză, ea datorându-se imensității terenului, posibilităților de luptă de guerilă oferite de acest teren și tenacității soldatului chinez.

Japonia domină aproape toate centrele principale ale Chinei și importanțele căi de circulație, însă trebuie să mențină în restul teritoriului ocupat importante forțe.

La începutul lunii Mai, japonezii au declanșat un puternic atac chiar din pozițiile de la Hankou având direcția către Chung-King dealungul fluviului Yang ce Chiung. La început s'a procedat la curățirea regiunii Hu-Pei și apoi s'a atacat în regiunea I Chang localitate amintită în ultimele telegrame.

Luptele sunt încă în curs, turtându-se cu o violență extraordinară. Din toamna anului 1942 cei 250 de aviatori voluntari americani cari luptau în rândurile armatei chineze au

fost înlocuiți cu corpul 14 de aviație al Statelor-Unite, pus sub comanda generalului Chennault, astfel că se explică, într-o oarecare măsură, rezistența îndârjită a chinezilor.

Pentru forțele lui Cheang-Kai-Shek problema cea mare este aceea a aprovizionării. Dacă din punct de vedere alimentar, China le poate furniza cele necesare din punct de vedere al materialului de război, fabricile mutate în regiunea Setchoneu nu pot da un randament corespunzător nevoilor armatei. De aici pornește toate apelurile insistente ale guvernului din Chung-King către aliații anglo-saxoni.

Războiul din China durează de aproape șase ani, însă rezolvarea lui depinde de rezolvarea marilor probleme militare și politice care frământă azi întreaga lume.